

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI

BROJ: 11 0 U 011830 13 U

Dana, 28.01.2015. godine

Okružni sud u Banjaluci, po sudiji Bošnjak Glizijan Ljiljani, kao sudiji pojedincu, uz učešće Zubović Ljiljane, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženje građana „Borba protiv korupcije“ Transparency International Bosne i Hercegovine, Gajeva br. 2 Banjaluka (u daljem tekstu: tužilac), zastupanog po Predsjedniku odbora Direktor u Đikić Emir, a on po punomoćniku _____, advokatu iz _____ protiv odgovora broj: 14-01-806-2/13 od 08.04.2013. godine Ministarstva trgovine i turizma Republike Srpske, Banjaluka (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu pristupa informacijama, dana 28.01.2015. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se uvažava i osporeni akt poništava.

Obavezuje se tuženi da tužiocu isplati iznos od 750,00 KM na ime troškova upravnog spora u roku od 30 dana, računajući od dana prijema ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Odbija se zahtjev tuženog da mu tužilac nadoknadi troškove ovog spora.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom tuženi je dao odgovor tužiocu povodom izjavljene žalbe protiv Informacije tuženog broj: 14-01-806/13 od 07.03.2013. godine da su tužiočevi žalbeni navodi dijelom osnovani, a dijelom nisu.

Protiv tog odgovora tužilac je podnio tužbu u kojoj taj akt osporava zbog povreda pravila postupka, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene propisa. U tužbi navodi da je tuženi, a povodom zahtjeva tužioca da mu se dostavi Ugovor o privatizaciji Robne kuće „Boska“ a.d. Banjaluka, dostavio Informaciju broj: 14-01-806/13 od 07.03.2013. godine, u kojoj je tuženi naveo da neće dostaviti traženi ugovor, s pozivom na član 7. Zakona o slobodi pristupa informacijama, iz razloga što Konzorcijum, kao druga ugovorna strana, nije dala saglasnost, uz mišljenje da taj ugovor predstavlja njegovu poslovnu tajnu, te da to nije u skladu sa njegovom poslovnom politikom. Dalje je naveo da je od tuženog zahtijevao donošenje upravnog akta zahtjevom broj: 02-04 (1916) od 13.03.2013. godine, odnosno da se dostavljena informacija dopuni podacima iz člana 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama, posebno u obliku navođenja zakonskog osnova za izuzeće tražene informacije, kao i neophodne podatke u vezi sa mogućnošću izjavljivanja žalbe, ali je već 02.04.2013. godine tuženom izjavio i žalbu, budući da tuženi nije odgovorio na njegov zahtjev od 13.03.2013. godine. Tek tada je tuženi dostavio osporeni akt u formi odgovora, ali se sa datim razlozima ne slaže. Ističe da je tuženi morao donijeti rješenje u smislu člana 14. stav 3. tačka a) Zakona o slobodi pristupa informacijama, budući da je odbio zahtjev, ali da je morao navesti i zakonski osnov za status izuzeća informacije, uz uzimanje u obzir i faktora javnog interesa, a da je tuženi pogrešno naveo član 7. tog zakona, koji se odnosi na izuzetke kod povjerljivih komercijalnih informacija, te nije u pitanju izuzetak kod funkcije javnog organa. Dalje navodi da tuženi nije dokazao da je o zahtjevu obavještena treća strana, koja je morala dati odgovor u pisanoj formi, u kojem navodi svoje mišljenje o povjerljivosti tražene informacije, kada tuženi mora uzeti u obzir i faktor javnog interesa, kada se utvrđuje izuzetak u skladu sa članom 5. navedenog propisa. Još se poziva na član 9. Zakona o slobodi pristupa

informacija kada se informacija daje i za izuzetke, predviđene članom 6., 7. ili 8. Zakona, kada je to opravdano javnim interesom. Predložio je da se osporeni akt poništi, a tuženi obaveže da snosi troškove spora.

Na zahtjev suda tuženi je dostavio spis predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu u kojem osporava sve tužbene navode. Posebno navodi da se nije moglo udovoljiti zahtjevu tužioca, jer Konzorcijum pravnih lica „Zekstra grupa“ d.o.o. Beograd i „Delta Redl Estate“ d.o.o. Beograd, kao kupac državnog kapitala nisu dali saglasnost, o čemu je tužilac obaviješten aktom broj: 14-01-2180-2/09 od 22.09.2009. godine, ali i da je tuženi naveo u osporenom aktu da priroda privatizacionog ugovora uključuje javni interes. Predložio je da se tužba odbije, a da se tužilac obaveže da tuženom nadoknadi troškove spora u iznosu od 750,00 KM.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt, po odredbama člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), zatim odgovor tužene strane i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa se utvrđuje da je tužilac dana 13.02.2013. godine tuženom podnio zahtjev, u smislu člana 11. i 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 20/01, u daljem tekstu: Zakon), tražeći da mu se dostavi Ugovor o privatizaciji RK „Boska“, potpisan od strane ministra tuženog i Konzorcijuma „Zekstra grupe“. Dana 04.03.2013. godine tužilac je urgirao odluku po zahtjevu, a tuženi je dana 07.03.2013. godine sačinio Informaciju broj: 14-01-806/13, u kojoj je obavijestio tužioca da traženu informaciju neće dobiti iz razloga što, shodno članu 7. Zakona, predstavlja izuzetak kod funkcije javnog organa, uz obrazloženje da je i ranije tužilac obaviješten da druga ugovorna strana nije dala saglasnost da se ugovor dostavi tužiocu, jer da predstavlja poslovnu tajnu i protivi se politici Konzorcijuma. Tužilac je dopisom od 13.03.2013. godine zahtijevao dopunu informacije, odnosno donošenje upravnog akta povodom zahtjeva, a 02.04.2013. godine protiv navedene informacije je izjavio i žalbu.

Tuženi je na prethodna dva akta tužioca dao Odgovor broj: 14-01-806-2/13 od 08.04.2013. godine, u kojem je u svemu podržao Informaciju od 07.03.2013. godine, a istu dopunio tekstom da protiv te Informacije nije dozvoljena žalba, ali da se može pokrenuti upravni spor, ali je tužioca poučio i na pravo obraćanja Ombudsmanu BIH.

Osporeni akt nije pravilan i zakonit, a donesen je suprotno pravilima postupka i Zakonu.

U prvom redu treba ukazati da je tuženi utvrdio izuzetak, s obzirom da je zaključio da je predmet zahtjeva povjerljiva komercijalna informacija, a u Informaciji od 07.03.2013. godine se i pozvao na odredbu člana 7. Zakona, tako da pravilno ukazuje tužilac da i u slučaju postojanja utvrđenog izuzetka iz člana 7. Zakona postoji obaveza tuženog da postupi shodno članu 9. Zakona i utvrdi da li je tražena informacija opravdana javnim interesom. Tako nije postupao tuženi, niti je u navedenoj Informaciji dao sve elemente obavještenja, koje zahtijeva odredba člana 14. stav 3. Zakona, tako da tužilac i nije obaviješten u kom roku može i kome izjaviti žalbu.

Tuženi je po predmetnom zahtjevu odlučivao kao prvostepeni i drugostepeni organ, a da ni jednim navodom u osporenom aktu nije opravdao takvo postupanje, tako da nije jasno na osnovu kog propisa je tuženi obezbijedio takvu nadležnost, niti zašto je stava da Informacija od 07.03.2013. godine ima karakter konačnog akta, jer je to suprotno Zakonu, koji ima primat nad drugim propisima i koji u članu 14. predviđa mogućnost izjavljivanja žalbe protiv obavještenja, kojim je odbijen zahtjev za pristup informaciji. Na taj način je tuženi povrijedio tužiočevo pravo na žalbu i odluku po žalbi, s obzirom da osporeni akt i ne sadrži odluku da li se žalba odbija, odbacuje, ili djelimično uvažava.

To su dovoljni razlozi da se osporeni akt poništi, jer su ispunjeni uslovi iz člana 10. tačka 2. i 4. ZUS, te je tako odlučio i sud ovom presudom, na osnovu člana 31. stav 1. i 2. istog propisa.

U smislu člana 50. ZUS tuženi organ je u obavezi odmah, a najkasnije u roku od 30 dana, od dana dostavljanja ove presude, da postupi po izjavljenoj žalbi, uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe suda u pogledu postupka. Tuženi će najprije utvrditi da li je nadležan da odlučuje o izjavljenoj žalbi, a ako nije, prosljediće spise predmeta nadležnom organu, s tim da odluka o žalbi mora biti jasna i razumljiva i treba da sadrži sve odgovore na žalbene navode tužioca.

Odluka o troškovima spora iz stava 2. izreke presude zasniva se na odredbi člana 49. i 49. a), stav 1. ZUS i u vezi sa članom 397. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 58/03 – 61/13), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48. ZUS. Zahtjev je usvojen u potpunosti, jer je iznos troškova naveden u zahtjevu u skladu sa odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 68/05).

Sud je tuženog odbio sa zahtjevom da se tužilac obaveže naknaditi mu troškove upravnog spora, jer nije uspio u postupku, a sve analogno odredbi člana 49. a) Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Zubović Ljiljana

S u d i j a
Bošnjak Glizijan Ljiljana

